

PRAVICA

GLASILO KRŠČANSKEGA DELOVNEGA LJUDSTVA

Inserati, reklamacije in naročnina na upravo „Jugoslovska tiskarna“, Kolportažni oddelek, vhod s Poljanskega nasipa 2.

Inserati se računajo po dogovoru.

Izhaja vsak četrtek popoldne. V slučaju praznika dan poprej. Cena: za en mesec Din. 4, za četrt leta „ 12, za pol leta „ 24. Posamezna štev. stane 1-25 Din. Uredništvo: Ljubljana, Kopitarjeva ul. 6/III. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

Nasvet.

Uradniki so sklenili štrajkati, pa so si zopet premislili. Nam se zdi, da iz te moke ne bo kruha. Hudo mišnež pa je ob tej priliki pogruntal tale nasvet: Uradniške plače znašajo povprečno nekako eno tretjino predvojnih plač, to se pravi, da bi bil po predvojni tarifi uradnik dolžan delati za sedanjo enomesečno plačo približno deset dni. Toda hudi in težki časi so, za to morajo biti tudi uradniki nekoliko skromnejši in prav je, če delajo za ta denar še enkrat toliko časa, toraj dvajset dni. S tem bi se opolnoma oddolžili državi in človeški družbi. Nihče bi jim ne mogel očitati ne delomrznosti in tudi sebičnosti ne. Uradništvo naj za to nikar ne štrajka in naj nikar ne dela takih prevratnih poskusov, temveč naj vestno izpolnivi svoje stanovske dolžnosti 21. vsakega mesca lepo doma ostane ter z mirno vestjo počivajoč zbira novih moči za novo delo, ki ga bo 1. zopet nastopilo. Po vsej pravici bi tega uradnikom ne mogel nihče niti najmanj zameriti, prepričan pa sem, da bi bilo vprašanje uradniških plač prav kmalu rešeno, če bi se le par mesecev vsi po tem nasvetu ravnali. Toraj: ne štrajka in ne pasivne resistence, marveč vestno in pošteno delo — seveda samo dvakrat in ne trikrat toliko, kolikor je plača vredna.

Tiskovni sklad.

Za tiskovni sklad so darovali: Delavci papirnice iz Goričan p. Medvođe Din. 95,50; Arniček Janko, krojač v Hrastniku, nabral na sv. Planini Din. 60.—. Tovariši! Nabirajte naprej za tiskovni sklad. Od Vas je odvisno, da bo »Pravica« napredovala in Vaše organizacije z njo!

Demagogija.

Za prvi majnik nam je »Orjuna« servirala sledeče voščilo: »Pustite demagoge, naj nas sami napadajo in ne ovirajte nas na poti, ki popelje tudi Vas do sreče. Za danes Vam pa želimo prijeten Prvi maj!« Ko sem pred kratkim opazoval prvi in tudi menda zadnji nastop »Orjune«, sem si pač mislil: kjer je velik gromenja, je malo dežja. In če se nikoli ni izpolnil ta domači izrek se je gotovo tu. Na voščilo naše težko zaželjene Orjune bi s tega vidika gotovo bilo nespametno, ko bi ta hinavščina ne izviral od neke drugod, to je iz tistega centra, iz katerega izhaja Orjuna sama. Demokrati so kar naenkrat začeli pesem socialnosti in ljubezni delavstva. Demokrati občinski svetniki ljubljanski se izjavljajo in čudijo, kako to, da jih mi smatramo za zastopnike kapitala. Po porazu, kakor so ga ravno oni zaslužili in kot ga zasluži vsakdo, ki hodi po potih nepoštenosti in krivice, je demokratski kameleon zopet spremenil barvo ter priliznjenjé pravi: Saj nisem zastopnik kapitalizma, mi se ravno borimo za Vašo srečo. Lahko smo veseli prvega maja, ko so nam enkrat demokrati izjavili, da se tudi oni borijo za našo srečo. O, kako bomo lahko res zadovoljni v nadalje; to pa le če bomo imeli tako trdo kožo, da ne bomo občutili ljubezenskih udarcev in če se nam domišljija tako bujno razcvete, da bomo te ljubezenske udarce smatrali za blažilni balzam. Toda ti časi so minuli in ker se sigurno ne bodo več povrnili, se za demokratske simpatije iskreno zahvaljujemo ter jim gorke serviramo nazaj, mogoče jim kje drugod vendar le še prav pridejo. Imeli so dovolj časa na razpolago in tudi njim je veljal pregovor: »Hic Rhodos, hic salta!« Toda na socialnem ministrskem stoličku sedeči njihov zastopnik dr. Žerjav, nam ni le ponujal namesto kruha kamen, ampak je celo vhtel neprestano nad nami bič in gorjačo. In koliko drugih primerov! Toda časi so se tu čudovito hitro spremenili in bič imamo sedaj mi v rokah, katerega ne dobe demokrati nikdar več. Ljubljanskim občinskim svetnikom pa, ako smatramo, da se jim godi krivica, ako jih imamo za zastopnike kapitala, jim pa svetujemo, naj čimprej izstopijo iz zastopstva demokratske stranke in naj pristopijo k Zvezi delovnega ljudstva. Kar se tišči demokratske srjace, je v naših očeh vse zastopstvo kapitalizma. S podobnimi izrazi simpatije smo pa krščansko-socialni delavci enkrat za vselej opravili in je le škoda truda možgan in papirja. Orjuni sami pa velja tole: Delavec, ki dela od jutra do mraka trdo, sigurno bolj ljubi svoj narod, kakor pa orjunki in sploh demokratski koritarji in špekulanti, ki namesto da bi delali in si pošteno zaslužili svoj zaslužek, od jutra do večera samo špekulirajo, kako bi ta svoj »ljubi« narod ogoljufali in iz njegovih žuljev lepo živeli. Zato naj nas Orjuna s svojim snubljenjem kar lepo pri miru pusti. Naravnost smešno je pa pri tem to, da nihče ne bo biti zastopnik kapitala. Vsa beda, vse pomanjkanje,

Občni zbor „Delavske zveze“.

Na vnebohod, dne 10. maja ob 10. uri dop. se vrši v dvorani „Rokodelskega doma“ redni občni zbor „Delavske zveze s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo o političnem položaju. — Poroča poslanec Fr. Kremžar.
2. Okrepitev organizacije in sprememba pravil. — Poroča dr. A. Gosar.
3. Delavski tisk. — Poroča Srečko Žumer
4. Volitev novega odbora.
5. Slučajnosti.

Odbor.

neznosna draginja, vse to je pa le zrastle samo od sebe. Nihče ni vzrok temu. No, ta je pa lepa. Ali z drugimi besedami: trpi in delaj, ko umreš, pride zopet drugi na tvoje mesto, da bo zopet trpel in umiral. Oh, kako strašna demagogija. Kako je vse dobrosrčno, kako se nam vse pristrčno in dobrodušno smehlja. Koliko je strank, koliko strančic in vse le dela za blagor tega ubogega delavca. Čudno je le, da je treba komu sploh še kaj trpeti, ko vse stranke, vsi ljudje delajo le za delavca. Toda poglejmo malo pravo sliko: na stotine ljudi je obsojenih na bivališče v vagonih, kjer jim pozimi na štedilniku zmrzne čez noč voda ali mleko, poleti jim pa preti neznosna vročina. Poglejmo v podzemski stanovanja, kako je tam, nadalje osirotelo deco, na deco z bolnim očetom. Kaj nam nudi pogled na okostenelega očeta, ki pride z par kronami zaslužka domov, kjer ga že čaka lepo število izstradane siročadi. Koliko si bo podaljšal življenje s to malo vsotico sebi in družini? Kaj bo z njimi ko mu omahnejo roke, kaj bo z deco? Seveda do teh slik ne pridejo oči vseh teh reševalcev socialnega vprašanja. Trobi se neprestano iz neštetihih strankarjev, iz neštetihih časopisov: pridite k meni vsi, ki ste obteženi... Vabijo jih, ali ne zato, da bi jim pomagali, ampak zato, da bi pomoči potrebni pomagali tistim, ki potrebuje pomoči zato, da bi enake pomoči ne bi bili potrebni. Naj le gre en vagonar, en podzemski prebivalec, ena sirota k takim, kaj bo? Ne bo ga hotel poznati, če bo pa le nadležen, si bo pa dotičnik poiskal druge pomoči in sicer zato, da se ga bo otrešel, če ne z lepa pa z grda.

Koliko časa bo še to trpelo? Lehak odgovor je na to. Toliko časa bo trpelo, kolikor časa bomo mi sami hoteli. Plug imamo v rokah. Vsakdo naj orje njivo in ko bo razorana, bode vsa demagogija s katero se vzdržujejo stranke izginila kakor ljulika na njivi. Delajmo mi sami, iztrebimo vso demagogijo nepoštenih strank kakor ljuliko in pokazala se bo na celi njivi resnica in pravica, katera edina je zmožna rešiti ta gordijski voz socialnega vprašanja. Sejmo med ljudmi ljubezen in sočutje do svojega bližnjega, sejmo zmisel za pravico in poštenost in videli bomo uspeh. Kakor sedaj demokratska stranka, se bodo ob svoji demagogiji razblinile tudi druge stranke. S...

Prosveta.

Krekova mladina. V nedeljo dne 27. 5. se vrši redni občni zbor »Krekove mladine« v posvetovalnici na magistratu ob 9. uri dopoldne. Dnevni red se objavi prihodnjič. Odbor.

Erjavec Fran: Slovenci. Zemljepisni, zgodovinski, politični, kulturni, gospodarski in socialni pregled. Znanstvena knjižica, 6. zvezek. V Ljubljani. Založila Jugoslovska knjigarna, 259 strani. Cena 60 Din. — Že v zadnji številki smo naznanili to delo, ki je te dni res izšlo. Razdeljeno je v dvanajst poglavij, namreč:

1. Slovensko ozemlje. 2. Slovenci v preteklih stoletjih. 3. Slovenski preporek. 4. Slovenci med svetovno vojno. 5. Slovenci po osvobojenju. 6. Slovenske politične stranke. 7. Slovenski jezik. 8. Slovenska književnost. 9. Slovenska upodabljačja, glasbena in dramska umetnost. 10. Ljudska prosveta in kulturne organizacije. 11. Slovenske gospodarske in socialne razmere. 12. Slovenci in Jugoslavija.

Pridjana je pa knjigi tudi obširna bibliografija, ki daje interesentom napotke za podrobnejši študij posameznih vprašanj ter dva zemljevida, izmed katerih je najzanimivejši oni, ki nam kaže slovensko ozemlje z natančno narodnostno mejo.

Že iz teh podatkov lahko vsak posname, da imamo pred seboj delo, ki nam doslej prvo daje izčrpno sliko o slovenskem narodu z vseh polj udejstvovanja in ki smo ga že dolgo občutno pogrešali. Sicer pravi pisatelj v predgovoru, da je knjiga namenjena v prvi vrsti inozemstvu, toda prav nič manj ni bila potrebna nam samim, saj se šele iz te knjige prepričamo, kako malo smo vedeli doslej sami o sebi. Pisatelj naslika pri vsakem poglavju v glavnih obrisih zgodovinski razvoj, nato pa pod natančen pregled sedanjega stanja z obširnimi, doslej še sploh neznanimi statističnimi podatki, zato bo knjiga izborna služila prav vsakemu, ki se zanima za kakršnokoli kulturno, gospodarsko ali politično vprašanje. Vkljub temu, da se je moral pisatelj dotikati pogosto najdelikatnejših vprašanj, moramo vendar priznati, da je znal povsod ohraniti distanco absolutno objektivnega publicista, kar daje knjigi še prav posebno vrednost. Želeli je le, da bi izšlo delo čim prej tudi v tujih jezikih, saj vidimo ravno iz te knjige najlepše, da smemo biti več kot ponosni na to, da smo Slovenci. Umevno je, da knjigo najtopleje priporočamo vsem našim bravcem. — c.

Brencelj.

Charles Gounod brani Italijane.

Francoz Gounod (1818—1893) nam je že znan, že parkrat smo govorili o njem; prim. zgod. anekd. 1. zv. stran 15; 2. zv. str.

Ko je prebival v vili »Médicis«, je bil za ravnatelja tam neki slikar Ingres, ki ni maral italijanske glasbe; pri vsaki priliki je zabavljaj na Italijane in trdil, da italijanska glasba ni za drugam, kakor za sejemske kolibe. Gounod je smatral za svojo dolžnost, da brani italijanske mojstre, pa ni imel pri trdovratnežu dosti uspeha. Nekega večera je igral Gounod prvokrat »Don Juan-a«. Ingres je vstopil in navdušeno zaklical: »Kakšna glasba! Kakšni akcenti! Priznajte mi, da ne bi noben Italijan nikdar kaj takega mogel napraviti!«

Gounod ni rekel nič, temveč je igral naprej, topot lovski zbor iz Viljema Tella: »Lasset die Hörner erschallen«. — »Večni Bog, kako krasno. Odkod vendar zajemate te krasne navdihe?«

»Navdihe? — Saj godba vendar ni moja.«
»Ni Vaša? A kateri genij jo je vendar znašel?«
»Ja, saj vidite, to je vendar Rossinijevo delo!«

Rossini je bil Italijan. »Kaj, Rossinijeva glasba je to?«, je besno vpil Ingres, »to je napravil ta mazač! Ni mogoče! Ali pa se je takrat slučajno enkrat zmotil in je napisal nekaj lepega?«

Dva igralca v isti vlogi.

Kako ljubeznjivi znajo biti nekateri gledališki ravnatelji — v nasprotnem smislu namreč —, o tem nam pripoveduje igralec Karel Formes. Gostoval je v Budimpešti.

Nemalo sem se čudil, ko sem videl na vseh cestnih vlogih nalepljene plakate, da bo Karel Formes zvečer pel vlogi »Bertrama«. Z grofom L. sem šel v opero, vzela sva ložo in vsedel sem se bolj zadaj, da me ne bi videli ali spoznali. »Bertrama« je pel moj učenec Held z Dunaja, kjer ga je bila angažirala dvorna opera za manjše vloge. Bil mi je precej podoben, je imel lep bas in tudi ni slabo pel; vrh tega me je v igri in opravi do pičice posnemal. Z velikim zadovoljstvom sem gledal in poslušal prvi akt, potem sem šel pa k ravnatelju in sem mu izjavil, da je tako razpolaganje z mojim imenom vendarle malo čudno. Glavni krivec je bil seveda ravno ravnatelj, ki je z mojim imenom špekuliral. Ko je Held prišel z odra in me je zagledal, se je kar sesedel in me je prosil odpuščanja. Zapovedal sem mu, naj mi odstopi svojo obleko, naj bo tiho in naj ostane tako dolgo v oblačilnici, da pridem nazaj.

V tretjem aktu sem šel na oder, ki je takrat temen. Drugi igralec je pel »Raimbanda«; ko sem mu odgovoril, je bil ves presenečen, skoraj prestrašen. Seveda, prej je slišal Helda, sedaj pa mene, glas mu je bil neznan. Tudi orkester in občinstvo, vse se je čudilo. Opero smo igrali naprej in ko je potem padla name luč plinovih svetilk in me je marsikdo spoznal, se je začelo ploskanje, ki ni hotelo ponehati. Ko so me klicali ven, sem šel po Helda, ga prijel za roko in rekel občinstvu, da je moj učenec in da mi ne dela s svojo igro nobene sramote. dr. — r.—

Socialen drobiž.

Posledice slabe valute v Avstriji. Kakor poročajo dunajska poročila je bilo od 43.000 hiš, ki jih je imel Dunaj pred vojno, 21.000 prodanih. Največ so jih pokupili Čehi. Isto so storili Čehi tudi v Nemčiji. Kakor se vidi, kapitalizem triumfira ob siromaštvu.

Paketi za Nemčijo. V Nemčijo se morejo pošiljati paketi težki do 20 kgr. Za pakete do 15 kgr. je plačati poštnine 84 Din. za pakete do 20 kgr. pa 62 Din.

sedanja čehoslovaška vlada izpeljati socialno zavarovanje; je napisal čehoslovaški minister Gustav Haberman članek (Glej »Prager Presse« od 1. maja 1923 št. 118 pag. 1), iz katerega posnemam vodilne smernice o nameravanih novi čehoslovaški postavi.

Bolniško, invalidno in starostno zavarovanje bodo uvajale kot nabitke okrajne bolniške blagajne izvršiteljice osrednjega zavarovalnega zavoda. V vsakem političnem okraju bodo vse okr. boln. blagajne združili v okrajne zavarovalne zavode upravljane po odboru v katerem bo 8 zastopnikov zavarovancev in 2 zastopnika delodajalcev. Osrednji zavarovalni zavod bo imenoval ravnatelj, blagajnik in glavne knjigovodje okrajnih socialno zavarovalnih zavodov.

Osrednji socialno zavarovalni zavod bo posloval v Pragi. Vodilo ga bo načelstvo (ravnateljstvo) 10 članov. Predsednika bo imenoval predsednik čehoslovaške republike za dobo štirih let, pet članov načelstva bodo volili zavarovanci, tri delodajalci in 3 strokovnjaki. Odbor osrednjega zavarovalnega zavoda bo štel 40 članov, 20 jih bodo volili zavarovanci, 12 delodajalci, 8 strokovnjaki. Prvi odbor bo imenoval minister za socialno politiko z nalogo izvesti volitve upravnih činiteljev.

Bolniškega in nezgodnega zavarovanja ne nameravajo spreminjati. Za slučaj starosti in invalidnosti bodo zavarovani vsi, kateri delajo za plačo od 14. do 60. let svoje starosti. Skupine zasebnih nastavljenecv, rudarjev in državnih nameščencev, katere so že za slučaj invalidnosti in starosti zavarovane, bodo ohranile svoje obstoječe zavarovalne zavode.

Zavarovanci bodo uvrščeni v štiri razrede. Splošno bo znašala najnižja renta 1300 č. K. na leto, h kateri se pa bodo izplačevale tudi draginske doklade. Preskrbljeno bo tudi za vdove in sirote. Pravica izplačila invalidne in starostne rente se bo dosegla po 200 tednih. Dela za uvedbo socialnega zavarovanja bodo v parlamentu zelo pospešili. Oseb starih nad 60 let ne bodo zavarovali, pač pa so zanje že nakazali 130 milijonov č. K.

Tudi pri nas posnemajmo zgled Čehoslovaške. Nemški način socialnega zavarovanja odgovarja tudi razvoju naših socialnih zavarovalnih institucij in je za to izvedljiv že v sedanjem družabnem redu, dasi je silno zapleten in zahteva za izvedbo silno drago upravo, ki požre velik del prispevkov na škodo zavarovancev, na kar se posebno sklicujejo tisti »prijatelji« delovnih stanov, kateri iz sebičnih razlogov nasprotujejo uvedbi socialnega zavarovanja, toda ker je socialno zavarovanje neodložljiva nujna potreba, ga moramo z največjo odločnostjo priboriti.

KAKO SE NALEZEMO PLJUČNE JETIKE ?

Pljučne jetike se nalezemo, če pridejo bacili od človeka na jetiki bolnega v pljuča zdravega človeka in se tam razmnožujejo.

Ali živi bacil tudi izven človeškega telesa ?

Kajpada. Če pljuje bolnik na tla ali celo na lastno obleko, če pljuje pri kašljanju ali pri govorjenju okoli sebe, razširja milijone bacilov jetike, ki ostajajo pri življenju cele mesece, posebno v temnih in vlažnih prostorih. Solnce in sveži zrak jih pa hitro ugonobe.

Kako pridejo bacili v pljuča ?

Vdihamo jih s prahom, v katerem so prav mali delci posušenih pljunkov ali slin, ki jo bolnik pri kašljanju razširja. Često pridejo bacili jetike zaeno z jedjo in pijačo, posebno z mlekom, v telo.

Kdo umre za to boleznijo ?

Oni, ki so že bolelni, ali pa vsled kake druge bolezni oslabiljeni; taki, ki neredno živijo, neizmerno uživajo alkohol, se nezadostno hranijo ali čezmerno mnogo jedo, v temnih in prenapoljenih prostorih žive. Njihovo telo je oslabiljeno in se ne more upirati napadom bacilov.

Katere bolezni podpirajo razvoj jetike ?

Nahod in prehlajenje, ki jih zanemarimo. To sicer ni vzrok pljučne jetike, pač pa pospešuje razvoj bacilov jetike v pljučih.

Kaj še pospešuje razvoj te bolezni ?

Čezmerno delo, bivanje v prašnih in malo zračenih prostorih, v katerih je mnogo ljudi. V takih prostorih se nahajajo bacili prosto v zraku, posebno, če se pljuje neprevidno na tla.

Ali smemo stanovati v prostoru, kjer je živel jetični ?

Ne, prostor mora biti najprej očiščen in razkužen.

Kako se ubranimo jetike ?

Prvi pogoj je moč in zdravje. Zakaj ? Če pridejo bacili v zdrava pljuča, se tam ne razvijajo in poginejo, pri načelih pljučih pa se hitro razmnože in povzročijo obolenje.

Kaj moramo delati, da ostanemo zdravi ?

Pogosto moramo zračiti stanovanje, ravnatoko šolske sobe in delavnice. Mnogo moramo bivati na svežem zraku, moramo zadostno jesti, čistiti se in v vseh ozirih redno živeti, ker je redno življenje predpogoj za ohranitev zdravja.

Kako naj vdihamo kolikormogoče čistega zraka ?

Živeti moramo na svežem zraku in se ogibati prahu. Prostore, kjer delamo, moramo večkrat na dan zračiti. Spimo pri odprtem oknu, za čiščenje prahu rabimo le mokre cunje, omela in metle.

Kaj naj počnemo, če traja kašelj več kot 14 dni ?

Moramo iti k zdravniku v preiskavo.

Kaj naj se otroci odvadijo ?

Vtikati prst v usta in ne nositi v usta stvari, ki so jih že drugi v ustih imeli.

Je - li kopanje potrebno ?

Da, vsekakor. Kopajmo se v vlažni vodi in umivajmo se zjutraj z milom. Vrat in prsa umivajmo z mrzlo vodo.

Ali je alkoholna pijača pljučno bolanim škodljiva ?

Zelo. Alkohol je jetičnim pogubonosen, kajti on slabi telo. Jetični, ki povrh še pije, ne bo nikdar ozdravel.

Kako se obvarujemo prehlajenja ?

Tako, da se zgodaj navadimo na sveži zrak in mraz, da si polivamo prsa in hrbet z mrzlo vodo, da imamo v prostorih, kjer bivamo, odprta okna, da se ogiblujemo oseb, ki kašljajo in pljujejo, da imamo suho v nogah, po nepotrebnem ne hodimo v deževje. Če nam je vroče in smo prepoteni, ne stojimo in sedajmo v vroče prostore.

Ali je nevarno živeti skupaj z jetičnimi ?

Ni nevarno, če je bolnik pazljiv in ne onesnaži okolice.

Kako mora bolnik delati ?

Ne sme pljuvati na zemljo, ampak v pljuvalnik, če kašlja, mora držati robec pred ustmi. Ne sme z nikomur skupaj spat.

ALI JE JETIKA OZDRAVLJIVA ?

Da, če jo takoj spočetka začnemo pravilno zdraviti.

Kateri so pogoji za ozdravljenje ?

Izdatna hrana, počitek, zdrav zrak in zdravila.

Kje bolnik najpreje ozdravi ?

Na deželi, v zdraviliščih.

Kaj na dela oni, ki spozna, da ima jetiko ?

Naj gre k zdravniku, da ga preišče in naj se ravna po njegovih predpisih. Naj ne jemlje nepredpisanih zdravil, ker s tem zapravlja čas in denar.

Ustanovljena leta 1911.

Hranilnica kmetskih občin

Dunajska cesta št. 38 v hiši Zadružne zveze nasproti „Bavarskemu dvoru“.

Hranilnica kmečkih občin sprejema in obrestuje hranilne vloge po

5%.

Rentni in invalidni davek plačuje od 1. julija 1922 dalje hranilnica sama. — Vložne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar ter se obrestovanje ne prekine.

Hranilnica kmečkih občin v Ljubljani je pupilarno varen zavod, v katerega nalagajo kr. sodišča denar mladoletnih. Njeno poslovanje je pod nadzorstvom posebnega komisarja kot zastopnika pokrajinske uprave v Ljubljani. Posojila daje na zemljišča, občinam in korporacijam na amortizacijo.

Naročajte

„SOCIALNO MISEL“

mesečnik za vse panoge socialnega in kulturnega življenja.

Urejujejo:

dr. A. Gosar, Fr. Terseglav in dr. Engelbert Besednjak.

Naročnina za l. 1923 znaša: za Jugoslavijo 40 D., za inozemstvo 50 D., posamezna šte. stane 5 D.

Dobi se še tudi celoten l. letnik za ceno 30 D.

Naroča se pri upravi „Socialne Misli“, Ljubljana, Jugoslovanska tiskarna, kolportajni oddelek, Poljanski nasip 2.

Dr. I.

Kaj je jetika?

Kaj razumemo pod imenom pljučna jetika ali sušica?

Jetika je zelo razširjena in smrtno nevarna pljučna bolezen. Bolni jo prenašajo na zdrave.

Kateri so prvi pojavi te bolezni ?

Pokašljevanje, zvišanje telesne toplote popoldne, pojevanje apetita, oslabilost, shujšanje, pljuvanje in čisto bruhanje krvi.

Kaj povzroči jetiko ?

Jetiko povzroči mali, le s pomočjo mikroskopa vidljivi bacil.

Napada jetika razven pljuč tudi druge organe ?

Seveda, za jetiko morejo oboleti tudi kosti, udje, vratne žleze in druge sestavine telesa.

„GAZELA“

je nova znamka. V dobrem letu pa se je radi svoje kakovosti tako upeljala, da se dobi povsod in jo zahtevajo vse gospodinjce.

KNJIGOVEZNICA, KARTONAŽA IN GALANTERIJA
MIROSLAV BIVIC
Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 29

se priporoča slavnemu občinstvu ter p. n. tvrdkam za cenj. naročila vseh v to stroko spadajočih del.

VELIKA ZALOGA ŠOLSKIH MAP, NOTEZOV IN BLOKOV.
Cene nizke! Postrežba točna! Delo solidno!

Kupujte le pri tvrdkah,
ki inserirajo v „PRAVICI“!

VALENTIN VOJSKA, PLESKAR IN LIČAR

Ljubljana, Cerkevna ulica št. 11

se priporoča slavnemu občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela.

DELO SOLIDNO!

CENE ZMERNE!

Vaše blagorodje!

Kdor hoče imeti dobro slikarsko delo s pristnim blagom, naj se obrne na naslov

Fr. P. Starè, slikarski mojster
Ljubljana, Florijanska ulica.

Kavarna „Central“ LJUBLJANA, Sv. Petra nasip poleg zmajevega mostu
se priporoča cenjenemu občinstvu za mnogobrojen obisk
Štefan Mikolič, kavarnar.

I. delavsko konsumno društvo v Ljubljani

ima bogato izbero manufakture, češke lončene posode, klobuke, vsakovrstno špecerijsko blago, v zadružni kleti na Kongresnem trgu šte. 2 dobro vino po nizki ceni.

Hranilne vloge članov obrestuje po 5%. Člani dobe 3% blagovni popust.

Pristopnina 10 kron, delež 100 kron.

Prijave sprejema pisarna na Kongresnem trgu št. 2 in vse zadružne prodajalne.

V Vašem interesu je, da postanete član, članica naše zadruga!